

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2025-6** van:

A.

kantoorhoudend in X,
verder te noemen: de mediator,

tegen:

B.

wonend te Y,
verder te noemen: klager.

1. Procedure

1.1. Op 17 november 2025 heeft de mediator schriftelijk beroep ingesteld tegen de beslissing van de Tuchtcommissie van 14 november 2025, verzonden op dezelfde dag (nr. M-2025-5). De mediator heeft daarbij uitstel verzocht voor indiening van het beroepschrift.

1.2. Op 9 december 2025 heeft het College van Beroep (hierna: het College) partijen bericht dat het beroepschrift uiterlijk 9 januari 2026 moet worden ingediend. Klager heeft op 10 december 2025 bezwaar geuit tegen het verlenen van dit uitstel. Dit bezwaar heeft het College bij bericht van 23 december 2025 gepasseerd.

1.3. De mediator heeft op 9 januari 2026 zijn beroepschrift ingediend.

1.4. Klager heeft op 26 februari 2026 op het beroepschrift gereageerd en zijn klacht gehandhaafd.

1.5. Het College heeft het beroep behandeld op de hoorzitting van 10 april 2026, waarbij klager en zijn ex-partner zijn verschenen. De mediator is niet verschenen. Hij heeft op 8 april 2026 – zonder opgaaf van reden – laten weten niet aanwezig te zullen zijn en nog een aanvullend stuk ingediend. Het College heeft dit stuk geaccepteerd, omdat het zich al bij de stukken van de procedure in eerste aanleg bevond en klager daarvan dus al eerder kennis heeft kunnen nemen.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. Het College gaat uit van de feiten die de Tuchtcommissie heeft omschreven in 2.1-2.14 van de beslissing, nu die niet (kenbaar) zijn bestreden. Het College vult de feiten aan voor zover voor de beoordeling in beroep van belang.

2.2. Klager en zijn ex-partner hebben de mediator in het najaar van 2023 aangezocht nadat zij hadden besloten om hun affectieve relatie te beëindigen. Klager en zijn ex-partner woonden op dat moment samen met hun twee minderjarige kinderen in de woning aan de Z in Y en waren ook eigenaar van een op dat moment nog in aanbouw zijde nieuwbouwwoning aan de W in Y. Klager en zijn ex-partner hadden, op hun beider naam,

voor beide woningen een hypotheek afgesloten bij twee verschillende hypotheekverstrekkers.

2.3. Op 4 oktober 2023 heeft een kennismakingsgesprek plaatsgevonden tussen de mediator, klager en zijn ex-partner. Op dat moment stond op de website van de mediator dat hij naast mediator ook financieel planner, hypotheekadviseur en pensioenadviseur is. De mediator gebruikte deze kwalificaties ook steeds in zijn (e-mail)correspondentie aan klager en zijn ex-partner. De mediator heeft op 4 oktober 2023 de mediationovereenkomst aan klager en zijn ex-partner gezonden. In de mediationovereenkomst staat de voorgenomen beëindiging van de samenlevingsovereenkomst genoemd als onderwerp van de mediation. Het opstellen van een ouderschapsplan maakte daarvan – naar de aard van het onderwerp van de mediation en blijkens de opdrachtbevestiging – deel uit. Verder vermeldt de mediationovereenkomst een uurtarief van € 175,- exclusief btw als honorarium van de mediator en dat de mediation in beginsel ten hoogste drie maanden zou duren. Klager en zijn ex-partner hebben, conform de opdrachtbevestiging van de mediator, bij aanvang van de mediation een voorschot van € 1.500,- (exclusief btw) aan de mediator voldaan.

2.4. Op 24 oktober 2023 is een bespreking geweest tussen de mediator, klager en zijn ex-partner. In zijn e-mail van 27 oktober 2023 heeft de mediator daarover aan klager en zijn ex-partner geschreven dat de ex-partner van klager de hypotheek op de bestaande woning wil overnemen en klager de hypotheek op de nieuwbouwwoning. Afgesproken is dat klager en zijn ex-partner beide woningen zullen laten taxeren voor het bepalen van de waarde. De mediator schrijft verder dat er uitvoerig overleg is geweest met “de hypotheekadviseur” en dat de toets voor de Nationale Hypotheek Garantie voor de ex-partner van klager positief is en voor klager “bijna” positief. De mediator adviseert klager en zijn ex-partner om “ter voorkoming van ongewilde verrassingen” een afspraak te maken met hypotheekadviseur C. Ook heeft de mediator bij zijn e-mail een concept-ouderschapsplan, een overzicht van de door hem bestede uren en een factuur voor een tweede voorschotbedrag van € 2.500,- (exclusief btw) bijgevoegd. Klager en zijn ex-partner hebben ook die factuur betaald.

2.5. Op 13 november 2023 heeft de mediator gemaild dat C uitvoerig overleg heeft gehad met de hypotheekverstrekkers en dat C “gezien de situatie en complexiteit” hierover met hen in gesprek wil. De mediator stelt voor om een afspraak in te plannen bij C, zodat klager en zijn ex-partner met C kunnen kennismaken en C kan uitleggen hoe de vervolgstappen eruit kunnen zien.

2.6. Op 14 november 2023 hebben klager en zijn ex-partner voor het eerst en in bijzijn van de mediator een bespreking met C. De mediator heeft klager en zijn ex-partner naar aanleiding daarvan bij e-mail van 17 november 2023 bericht dat duidelijk is geworden dat het op dat moment niet mogelijk is om beide woningen te verdelen en dat dit pas mogelijk wordt als de overbruggingshypotheek op beide woningen is beëindigd, wat erop neer komt dat gewacht moet worden op de oplevering van de nieuwbouwwoning. De mediator schrijft dat, omdat partijen tot dat moment samen in de echtelijke woning zullen blijven wonen, en zij ervoor hebben gekozen te wachten met het opstellen van een overeenkomst beëindiging samenleving, wordt de mediation gepauzeerd totdat de verdeling van de woningen mogelijk is.

2.7. Klager en zijn ex-partner hebben bij e-mail van 20 november 2023 aan de mediator hun ongenoegen geuit over de mediation. Zij schrijven dat het regelen van de hypotheeken hun eerste prioriteit is, dat de mediator in het eerste gesprek aangaf alles rond de hypotheeken te kunnen afhandelen en dat dit ongeveer € 6.000,- zou kosten. Inmiddels heeft hij daar 20 uur aan besteed, kosten € 4.235,-, en de mediator vertelde steeds dat het bijna rond was. Bovenop dit bedrag hebben zij op aangeven van de mediator € 1.440,- aan taxatiekosten gemaakt, terwijl een taxatierapport doorgaans pas wordt opgemaakt als alles zo goed als rond is. Klager en zijn ex-partner schrijven verder dat zij vervolgens van de

mediator en C te horen kregen dat de hypotheeken nog niet geregeld konden worden. Hierbij bood C zijn diensten aan tegen betaling van nog eens een bedrag van € 7.000,-. Ook zou er opnieuw een taxatie moeten worden gedaan. Dat zou in totaal neerkomen op minimaal € 14.115,- aan kosten, waarvan € 5.675,- voor niks, en er zouden nog meer kosten bij komen, naar schatting in totaal € 20.000,-. Dat vinden klager en zijn ex-partner schandalig veel, zeker in relatie tot de geschatte € 6.000,-. Al die kosten waren niet nodig geweest als de mediator hen meteen had doorverwezen naar een hypotheekadviseur en bij de start al contact had gehad met hun hypotheekverstrekker, aldus klager en zijn ex-partner.

2.8. De mediator heeft op 14 december 2023 hierop geantwoord dat de situatie aanvankelijk eenvoudig leek, maar dat na het verzamelen en analyseren van de stukken bleek van mogelijk grote fiscale problemen met betrekking tot de hypotheek op de nieuwbouwwoning. C heeft dit kunnen oplossen, maar moest uiteindelijk tot de conclusie komen dat het overnemen van de hypotheeken op dat moment nog niet mogelijk was, aldus de mediator. Hij biedt in zijn e-mail verder aan om met klager en zijn ex-partner een prijsafspraken te maken.

2.9. Op 2 januari 2024 heeft klager de mediator gevraagd om een bod voor het realiseren van de twee hypotheeken te mogen ontvangen.

2.10. De mediator heeft klager en zijn ex-partner hierop op 5 januari 2024 laten weten dat zij een hypotheekadviseur nodig hebben voor de hypotheeken en dat zij contact kunnen opnemen met C. Verder schrijft hij dat hij verwacht nog ongeveer zeven uur nodig te hebben voor het berekenen van de alimentatie en het opstellen en bespreken van de overeenkomst beëindiging samenleving en het ouderschapsplan. Hij is bereid om deze werkzaamheden uit te voeren voor een bedrag van € 1.250,- (inclusief btw). Bij zijn e-mail heeft de mediator een overzicht gevoegd van de door hem bestede uren in de periode van 4 oktober 2023 tot en met 14 december 2023 en de kosten hiervoor (€ 4.856,25 exclusief btw / € 5.876,09 inclusief btw).

2.11. Bij e-mail van 24 januari 2024 heeft de mediator klager en zijn ex-partner bericht dat hij in het kennismakingsgesprek heeft aangegeven dat hij als mediator de kennis van een financial planner en hypotheekadviseur heeft, maar dat de uitvoering bij een andere professional moest worden gerealiseerd. Hij schrijft daarbij dat dit in zijn e-mail van 27 oktober 2023 al duidelijk is aangegeven en citeert: *“Daarnaast de rente voor het extra deel, gezien de markt wil ik jullie aanraden om op korte termijn een afspraak te maken met de hypotheekadviseur te maken om daarin ongewilde verrassingen te voorkomen (zie zijn gegevens hieronder)”*. Verder schrijft hij dat het ouderschapsplan nog binnen de mediation moet worden besproken en afgerond en dat de overeenkomst beëindiging samenleving nog moet worden aangepast naar de feitelijke situatie. De mediator wil van klager en zijn ex-partner weten of zij de mediation willen voortzetten of beëindigen.

2.12. Op 4 juni 2024 hebben klager en zijn ex-partner de mediation beëindigd. Als reden hebben zij genoemd dat de mediator de hypotheeken niet heeft kunnen regelen, terwijl zij speciaal hiervoor naar hem toe zijn gekomen. Volgens klager en zijn ex-partner heeft de mediator niks geleverd van wat zij hem gevraagd hadden, terwijl zij daarvoor wel hoge kosten aan hem hebben moeten betalen.

3. Geschil in eerste aanleg en oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De Tuchtcommissie heeft de klachten van klager als volgt geformuleerd, waartegen in beroep geen bezwaar is gemaakt:

“Klager verwijt de mediator dat hij niet integer en niet professioneel heeft gehandeld en daarmee het door klager in hem gestelde vertrouwen heeft beschaamd. In het bijzonder bestond dit erin dat de mediator niet heeft geluisterd naar de wensen van klager en zijn ex-partner, dat hij zich niet heeft gehouden aan de

opdracht, dat hij niet beschikte over de benodigde competenties op financieel vlak en dat hij niet transparant is geweest over zijn eigen beperkingen, wat vertraging en daarmee extra kosten voor klager opleverde. Daartoe voert klager, samengevat, het volgende aan.

Klager en zijn ex-partner hadden voor de mediator gekozen, omdat hij zei veel verstand van hypotheek te hebben. De opdracht aan de mediator bestond uit het regelen van de twee hypotheek. Ondertussen probeerde hij klager en zijn ex-partner aanvullende diensten en andere financiële producten, zoals een overlijdensrisicoverzekering en een testament, aan te smeren. Tijdens het intakegesprek heeft de mediator gezegd dat het gehele traject hun € 6.000,- tot € 8.000,- zou kosten. Nadat het traject was gestart en klager en zijn ex-partner € 5.000,- hadden betaald, verzocht de mediator hun om twee taxatierapporten te laten opstellen. Dat kostte nog eens € 1.500,-. Kort daarna liet de mediator weten dat het dossier te complex was en dat hij er een hypotheekadviseur bij wilde betrekken. Die adviseur vroeg voor elke hypotheek € 3.500,-. Dit schoot bij klager en zijn ex-partner in het verkeerde keelgat en was reden om het vertrouwen in de mediator op te zeggen. De mediator had vanaf het begin duidelijk moeten aangeven dat hij niet in staat was om de hypotheek zelf te regelen. De aanpak van de mediator heeft geleid tot extra kosten, waaronder die voor het aanvragen van nieuwe taxatierapporten omdat de oude inmiddels waren verlopen. Klager voelt zich opgelicht door de mediator.”

3.2. De Tuchtcommissie heeft de klachten in verband met het overtreden van Gedragsregel 2 van de Gedragsregels voor de MfN-mediator (Transparantie), Gedragsregel 3 (Partijautonomie), Gedragsregel 7 (Competentie) en Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) gegrond verklaard. De Tuchtcommissie heeft daaraan, samengevat, het volgende ten grondslag gelegd:

- Een MfN-registermediator kan andere rollen vervullen dan die van “mediator” in de zin van het MfN-Mediationreglement. In zo’n geval moet de MfN-registermediator zorgvuldig markeren en waar mogelijk vastleggen dat en welke andere rol(len) hij gaat vervullen. De verantwoordelijkheid voor helderheid over de noemer waaronder werkzaamheden verricht worden ligt op grond van Gedragsregel 2 bij de mediator die op deze basis met partijen in zee gaat. (4.2)
- De mediator heeft zich richting klager en zijn ex-partner niet alleen gepresenteerd als MfN-registermediator, maar ook als hypotheekadviseur (en financieel planner en pensioenadviseur). De twee hypotheek hadden voor klager en zijn ex-partner hoge prioriteit en zij hadden specifiek voor deze mediator kozen vanwege zijn kennis van en ervaring met hypotheek. De mediator was hiervan op de hoogte. (4.3)
- De mediator is door klager en zijn ex-partner ingeschakeld in zijn hoedanigheid van mediator én hypotheekadviseur. Dit volgt uit het in de mediationovereenkomst omschreven onderwerp van de mediation en de wens van klager en zijn ex-partner om ook hulp te krijgen bij het opstellen van een ouderschapsplan en het goed houden van hun onderlinge verstandhouding. (4.3)
- Nu de mediator zijn rol van hypotheekadviseur onder de vlag van mediation is gaan uitvoeren, volgt dat tot de van hem op grond van Gedragsregel 7 als mediator te verwachten kennis, ook inhoudelijke deskundigheid op het terrein van hypotheek behoort. Zelfs als de mediator in het intakegesprek tegen klager en zijn ex-partner heeft gezegd dat zij voor de uitvoering van de hypotheek een externe hypotheekadviseur moesten inschakelen, dan maakt dat niet dat klager en zijn ex-partner minder van hem mochten verwachten. (4.4)
- De mediator heeft er onvoldoende blijk van gegeven dat hij beschikte over de kennis en vaardigheden die van hem mochten worden verwacht. Hij heeft zich gepresenteerd als mediator en hypotheekadviseur, maar heeft voor klager en zijn ex-partner uiteindelijk weinig betekend. De mediator heeft al vrij snel na het intakegesprek een andere hypotheekadviseur ingeschakeld. Hij heeft op 17 oktober 2023, dus binnen twee weken na het intakegesprek, voor het eerst contact gehad met deze hypotheekadviseur en daarna nog vele malen, vóórdat klager en zijn ex-partner op 14 november 2023 op gesprek kwamen bij de hypotheekadviseur C. Daar kregen klager en zijn ex-partner van die hypotheekadviseur plots, en tegen de bij klager tot dan toe gewekte verwachtingen in te horen dat de woningen nog niet konden worden

verdeeld en dat moest worden gewacht met het omzetten van de hypotheeken. De mediator had toen al wel een concept-ouderschapsplan opgesteld, maar nog geen begin gemaakt met de overeenkomst voor de beëindiging van de samenleving. Klager en zijn ex-partner stonden in zoverre met lege handen, terwijl de kosten van de mediator inmiddels waren opgelopen tot ruim € 5.000,- (voor een tijdsbesteding van ongeveer 30 uur) en € 1.440,- aan taxatiekosten. Daarmee was het door de mediator bij aanvang van de mediation voorgespiegelde bedrag voor het hele traject al bijna bereikt. Dit alles wijst erop dat de mediator niet in staat was om de opdracht van klager en zijn ex-partner naar behoren uit te voeren. Uit Gedragsregel 7 volgt dat hij de mediation niet had moeten aannemen. (4.5)

- De mediator heeft klager en zijn ex-partner, in weerwil van het voorgespiegelde totale bedrag voor het hele traject, qua bijkomende kosten voor verrassing na verrassing gesteld, bovenop de forse kosten die hij in rekening bracht voor zijn eigen overleg met C, hetgeen klager en zijn ex-partner bovendien weinig of niets heeft opgeleverd. De mediator heeft aldus ook in strijd met Gedragsregel 1 gehandeld. Van een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator had verwacht mogen worden scherper te bewaken dat klager en zijn ex-partner werden meegenomen in de hypotheek-technische kwesties en eventuele bijkomende kosten om te voorkomen dat zij daar plots mee overvallen werden door de hypotheekadviseur C. (4.6)
- Deze handelwijze van de mediator levert tevens een schending van Gedragsregel 2 op, omdat hij niet duidelijk is geweest over zijn rol. Hij presenteerde zich als hypotheekadviseur, maar liet vervolgens de (feitelijke) werkzaamheden over aan een derde, terwijl hij zich tegelijkertijd bleef bemoeien met de hypotheeken en hiervoor kosten in rekening bracht aan klager en zijn ex-partner, zonder hen mee te nemen in waar dit toe leidde. (4.6)
- In zoverre levert dit ook een schending op van de partijautonomie (Gedragsregel 3). Door dit handelen heeft de mediator klager en zijn ex-partner de mogelijkheid ontnomen zelf keuzes te maken over voortzetting van het traject. (4.6)

Verder heeft de Tuchtcommissie geconstateerd dat de betrokken hypotheekadviseur geen geheimhoudingsverklaring heeft getekend. De Tuchtcommissie heeft daarover overwogen dat de mediator vertrouwelijke informatie van en over klager en zijn ex-partner heeft gedeeld met de hypotheekadviseur en dat de mediator, door de hypotheekadviseur geen geheimhoudingsverklaring te laten tekenen, in strijd heeft gehandeld met Gedragsregels 6.1 (Vertrouwelijkheid) en 8.3 (Werkwijze).

3.3. De Tuchtcommissie heeft de mediator, met inachtneming van eerder opgelegde tuchtrechtelijke maatregelen, waaronder laatstelijk de maatregel van doorhaling van zijn registratie als MfN-mediator, die inmiddels onherroepelijk is, de maatregel van doorhaling van zijn registratie als mediator in het MfN-register opgelegd en die maatregel uitvoerbaar bij voorraad verklaard. Aan de schending van Gedragsregels 6.1 en 8.3 heeft de Tuchtcommissie geen consequentie verbonden, omdat klager over dat gedrag van de mediator niet heeft geklaagd.

4. Het geschil in hoger beroep

4.1. De mediator heeft beroep ingesteld tegen uitspraak van Tuchtcommissie en verzoekt die uitspraak te vernietigen en de klacht ongegrond te verklaren.

4.2. Klager heeft zich in zijn verweer geschaard achter de door hem ingediende klachten. Hij heeft geen bezwaren geuit tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie. Er is dus geen sprake van een incidenteel hoger beroep.

5. Het oordeel in hoger beroep

Klachten over de procedure bij de Tuchtcommissie

5.1. De mediator voert in zijn beroepschrift bezwaren aan tegen de wijze waarop de procedure bij de Tuchtcommissie is verlopen.

5.2. De mediator klaagt erover dat hem niet is gevraagd of hij aanwezig zou zijn bij de hoorzitting van de Tuchtcommissie en hij er ook niet over is geïnformeerd dat klager daarbij wel aanwezig zou zijn. Uit het dossier blijkt dat de mediator is uitgenodigd voor de hoorzitting van de Tuchtcommissie. Dat is voldoende. Het is vervolgens aan hem om al of niet te verschijnen en eventueel contact op te nemen met het secretariaat als hij nog vragen had. Er is overigens geen reden om aan te nemen dat de hoorzitting bij de Tuchtcommissie – door de afwezigheid van de mediator – ‘gekleurd’ is verlopen, zoals hij nog naar voren brengt. De mediator heeft ook kort vóór de hoorzitting van het College van 10 april 2026 volstaan met de kale mededeling dat hij niet aanwezig is en heeft geen uitstel van de zitting verzocht, terwijl hij er rekening mee had kunnen houden dat klager wel zou verschijnen. Door de afwezigheid van de mediator bij de hoorzittingen hebben de Tuchtcommissie en het College geen vragen aan hem kunnen stellen en heeft de mediator zijn kant van de zaken niet in persoon uiteengezet. Dat brengt mee dat hij ook niet heeft gereageerd op wat bij de hoorzittingen is besproken en door klager naar voren is gebracht. Dat bij de hoorzitting van de Tuchtcommissie vanwege de afwezigheid van de mediator de aandacht naar klager is uitgegaan, is een logisch gevolg van de keuze van de mediator om niet te verschijnen. Dit betekent niet dat de behandeling op de hoorzitting door de Tuchtcommissie subjectief of partijdig is geweest.

5.3. De beslissing van de Tuchtcommissie is binnen de termijn die daarvoor staat in het Reglement van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators (tien weken na de hoorzitting) verzonden. De klacht van de mediator dat hij de beslissing van de Tuchtcommissie niet tijdig – want ruim negen weken na de hoorzitting – heeft ontvangen, is dus niet gegrond. Dat er een deskundige zou zijn ingeschakeld, zoals de mediator nog suggereert, heeft hij niet onderbouwd. Als de Tuchtcommissie een deskundige zou hebben geraadpleegd om tot de beslissing te komen, dan zouden partijen daarover vanzelfsprekend zijn geïnformeerd en zouden die stappen ook in de beslissing van de Tuchtcommissie zijn opgenomen. Voor zover de mediator er nog over klaagt dat de Tuchtcommissie een externe deskundige had moeten inschakelen om tot de beslissing te komen, passeert het College die klacht, omdat de leden van de Tuchtcommissie over voldoende deskundigheid beschikten om de klachten van klager te beoordelen.

5.4. Het noemen van het tuchtrechtelijk verleden van de mediator in de beslissing is nodig om de op te leggen maatregel te onderbouwen. Ook aan het betreffende bezwaar van de mediator gaat het College voorbij.

Klachten over de beslissing van de Tuchtcommissie

5.5. De mediator voert in zijn beroepschrift verder klachten aan over de beoordeling van de klachten van klager door de Tuchtcommissie. Volgens de mediator heeft hij niet tegen klager gezegd dat hij de hypotheek wel zou regelen en is hij ook niet akkoord gegaan met het voorstel van klager om het vervolg van de mediation kosteloos te doen.

5.6. Net als in eerste aanleg is in beroep aan de orde het optreden van de mediator, met name waar het ging over de hypotheek voor de nieuwbouwwoning en de bestaande woning van klager en zijn ex-partner. Het College is met de Tuchtcommissie van oordeel dat de mediator daarbij Gedragsregel 2 (Transparantie), Gedragsregel 3 (Partijautonomie), Gedragsregel 7 (Competentie) en Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) heeft geschonden. Over de motivering die de Tuchtcommissie in haar beslissing aan dat oordeel ten grondslag heeft gelegd in 4.3-4.7 van die beslissing, overweegt het College als volgt.

5.7. Het College schaart zich achter 4.3 en voegt daaraan het volgende toe. Dat klager en zijn ex-partner de mediator hebben aangezocht vanwege zijn kennis van en ervaring met hypotheeken en dat de mediator ermee bekend was dat de hypotheeken prioriteit hadden voor klager en zijn ex-partner erkent de mediator in zijn e-mail van 9 juli 2025 aan de Tuchtcommissie. Daarin schrijft hij dat klager en zijn ex-partner hem hebben benaderd vanwege zijn “kennis en jarenlange ervaring van (complexe) woonsituaties”.

5.8. Het College neemt 4.4 over, met uitzondering van de laatste volzin. Het is niet komen vast te staan dat de mediator in het intakegesprek tegen klager en zijn ex-partner heeft gezegd dat ‘de uitvoering’ bij een andere professional diende te worden gerealiseerd. Klager heeft dit weersproken en het ligt, gelet op wat zojuist onder 5.7 is overwogen, ook niet voor de hand. Het kan evenmin worden afgeleid uit het hiervoor onder 2.11 opgenomen citaat van de mediator.

5.9. Ook met 4.5 is het College het eens, met uitzondering van de conclusie die de Tuchtcommissie trekt uit de daar beschreven gang van zaken, namelijk dat een en ander een aanwijzing vormt dat de mediator niet in staat was om de opdracht van klager en zijn ex-partner naar behoren uit te voeren en hij de mediation niet had moeten aannemen. Naar het oordeel van het College mocht de mediator de mediation wel aannemen, maar had hij zich al in of direct na het intakegesprek moeten realiseren, hetzij op grond van zijn eigen kennis, hetzij door zijn contacten met C, dat er door de overbruggingshypotheek voor de nieuwbouwwoning vertraging zou ontstaan bij de verdeling van de woningen tussen klager en zijn ex-partner en daarmee ook voor de afwikkeling van de samenlevingsovereenkomst in de mediation. Immers, pas als de overbruggingshypotheek zou zijn afgelost, konden de hypotheeken voor beide woningen worden overgesloten en de woningen worden verdeeld. Met andere woorden: als al sprake was van een complexe situatie, zoals de mediator meent, dan had hij dit al in een vroeg stadium van de mediation moeten onderkennen. Dit had voor hem aanleiding moeten zijn om de mediation, veel eerder dan hij nu heeft gedaan, te pauzeren en klager en zijn ex-partner naar een hypotheekadviseur te verwijzen zonder verdere bemoeienis van hem met de kwestie rond de hypotheeken. In plaats daarvan heeft hij uitspraken gedaan over de haalbaarheid van de wensen van klager en zijn ex-partner ten aanzien van de hypotheeken, die achteraf onjuist bleken te zijn. Dit leidt ook het College tot de conclusie dat de mediator in strijd heeft gehandeld met Gedragsregel 7 (‘Competentie’).

5.10. Met 4.6 stemt het College ook in en voegt daar het volgende aan toe. In plaats van de mediation vrijwel direct te pauzeren, is de mediator aangevangen met het verrichten van werkzaamheden voor de hypotheeken, die hij achterwege had moeten laten. De mediator heeft niet duidelijk gemaakt waarom hij betrokken bleef bij het overleg tussen klager, zijn ex-partner en C. Die betrokkenheid leverde immers niets anders op dan kosten. Daarnaast heeft hij, onder meer door klager en zijn ex-partner te instrueren beide woningen te laten taxeren – zo staat als onweersproken vast –, voor beiden onnodig zeer hoge kosten veroorzaakt. Met de Tuchtcommissie is het College van oordeel dat de mediator daarmee Gedragsregel 1 (‘Integriteit’) heeft geschonden. De mediator is ook niet transparant geweest in wat hij heeft gedaan. Zoals volgt uit 4.5 van de beslissing van de Tuchtcommissie heeft hij korte tijd na de intake al een derde aangezocht, zonder dat hij klager en zijn ex-partner daarvan tevoren in kennis had gesteld. De mediator heeft daarmee in de eerste plaats niet gehandeld overeenkomstig de verwachtingen van klager en zijn ex-partner. Hij beschikte over alle relevante informatie en had klager en zijn ex-partner in één van de bijeenkomsten ook op basis daarvan gemaakte berekeningen voorgeschoteld, waarvan in ieder geval de ex-partner van klager onder de indruk was. Kennelijk werd de situatie van klager en zijn ex-partner voor de mediator op een bepaald moment dermate complex dat hij C heeft ingeschakeld. Het is het College niet duidelijk geworden waarom de kennis van de mediator op dat moment tekort schoot. Hij heeft dat destijds niet duidelijk gemaakt aan klager en zijn ex-partner en heeft dat ook in deze procedure niet gedaan. De mediator heeft klager en zijn ex-partner ook niet duidelijk gemaakt wat zijn toegevoegde waarde zou zijn als hij betrokken zou blijven. De verwarring bij klager en zijn ex-partner over de hele gang van zaken blijkt duidelijk uit hun e-

mail van 20 november 2023 aan de mediator. Dit leidt ertoe dat ook Gedragsregel 2 ('Transparantie') is geschonden. Al met al heeft de mediator klager en zijn ex-partner door zijn handelwijze ook de mogelijkheid ontnomen om er zelf voor te kiezen een derde in te schakelen en om keuzes te maken over de rol en betrokkenheid van de mediator in het vervolg van de afwikkeling van hun affectieve relatie. Hij heeft ook niet met hen overlegd over de persoon van een in te schakelen hypotheekadviseur. Dat lag wel voor de hand, nu hem vanwege de overbruggingshypotheek duidelijk moest zijn dat klager en zijn ex-partner recent contact hadden gehad met een eigen hypotheekadviseur. Hij heeft echter zonder dergelijk overleg zelf het contact met C gelegd. Daarmee heeft de mediator ook in strijd gehandeld met Gedragsregel 3 ('Partijautonomie').

5.11. Ten slotte neemt het College 4.7 over. Deze overweging van de Tuchtcommissie heeft betrekking op de werkwijze van de mediator om vertrouwelijke informatie van en over klager en zijn ex-partner met C te delen zonder dat hij C een geheimhoudingsverklaring had laten tekenen (Gedragsregel 8.1 ('Vertrouwelijkheid') en 8.3 'Werkwijze')) waarover klager overigens geen klacht heeft ingediend.

5.12. Het College is van oordeel dat de maatregel van doorhaling van de registratie van de mediator passend is. Het College realiseert zich dat dit een zware maatregel is, die de mediator treft in zijn beroepsuitoefening. De mediator heeft echter een aantal voor MfN-geregistreerde mediators wezenlijke gedragsregels zo ernstig geschonden dat potentiële cliënten tegen hem beschermd moeten worden. Het College schaaft zich daarom achter de door de Tuchtcommissie gegeven motivering in 4.9 en 4.10 van de beslissing, waar ook het tuchtrechtelijk verleden van de mediator is betrokken in de afweging van welke maatregel passend is.

5.13. De conclusie is dat het beroep ongegrond is.

6. Beslissing

Het College verwerpt het beroep.

Aldus beslist op 22 mei 2026 door mr. N.B. Verkleij, voorzitter, mr. A.P.L. Pinkster en mr. J.M.H. Schoenmakers, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J. Boon, secretaris.